

ŚWIĘTE TRIDUUM PASCHALNE

WIGILIA PASCHALNA

CELEBRACJA SŁOWA BOŻEGO

Rodzina, odświętnie ubrana, spotyka się na liturgii w swoim domowym Kościele wokół stołu, przy którym gromadziła się na modlitwie w poprzednie dni. O godzinie, o której rozpoczyna się Liturgia Wigilii Paschalnej w miejscowej parafii – powinno być to po zapadnięciu nocy, aby ten centralny obchód zmartwychwstania Pańskiego mógł rzeczywiście odbyć się w Wielką Noc (Wigilia Paschalna jest liturgią Niedzieli Zmartwychwstania, a nie Wielkiej Soboty). Jak zawsze liturgii przewodniczy głowa rodziny, ewentualnie ktoś inny z dorosłych

Stół – tuż przed modlitwą – należy nakryć białym obrusem, dobrze będzie też udekorować go kwiatami. Na stole pozostaje krzyż, używany we wczorajszej liturgii, i księga Pisma Świętego, z której będzie odczytywane słowo Boże; w centrum ustawiamy świecę, która zostanie zapalona na początku celebracji (najlepiej żeby była to nowa świeca – jeszcze nieużywana). Dla wszystkich uczestników celebracji należy przygotować świece, które będą trzymali w rękach i zapalać od głównej świecy w wyznaczonym momencie celebracji (jeśli jest to możliwe, niech będzie to świeca chrzcielna poszczególnych osób). Jeśli mamy w domu wodę święconą, może być umieszczona w przyozdobionym naczyniu (miseczce) na stole. Jeśli nie mamy wody święconej, można, jako znaku, użyć zwykłej wody.

Wszyscy powstają.

Przewodniczący. W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy. Amen.

P. W tę najświętszą noc, w którą nasz Pan Jezus Chrystus, przeszedł ze śmierci do życia, Kościół wzywa swoje dzieci rozproszone po całym świecie, aby zgromadziły się na czuwanie i modlitwę. Jeśli tak będziemy obchodzić pamiątkę Paschy Pana, słuchając słowa Bożego i sprawując święte obrzędy, możemy mieć nadzieję, że otrzymamy udział w zwycięstwie Chrystusa nad śmiercią i razem z Nim żyć będziemy w Bogu.

Myślami łączmy się z naszą wspólnotą parafialną, z księżmi z naszej parafii, z naszym biskupem, papieżem i całym Kościołem. Rozpocznijmy naszą domową liturgię wielkanocną od znaku przejścia z ciemności naszych grzechów i śmierci do światła łaski i życia w Chrystusie.

Chwila modlitwy w milczeniu.

Przewodniczący zapala główną świecę i mówi.

P. Niech światło Chrystusa chwalebnie zmartwychwstałego rozproszy ciemności naszych serc i umysłów.

Po zapaleniu świecy bierze ją w obie ręce, unosi w górę i mówi.

P. Światło Chrystusa.

W. Bogu niech będą dzięki.

Płonącą świecę – symbol obecności Chrystusa – stawia się pośrodku stołu. Wszyscy siadają i słuchają czytań biblijnych zaczerpniętych z Liturgii Wigilii Paschalnej. Po każdym czytaniu przewidywany jest psalm i modlitwa przewodniczącego. Księgi liturgiczne na tę noc proponują siedem czytań ze Starego Testamentu i dwa z Nowego. Nasz modlitewnik zawiera trzy starotestamentalne, pozostałe są w „Dodatku” na końcu opracowania (s. 41), dlatego liturgię słowa można – według uznania – przedłużyć o dodatkowe czytania wraz z psalmami i modlitwami. W „Dodatku” są też zamieszczone wprowadzenia do poszczególnych grup czytań – według uznania można je wykorzystać w trakcie liturgii słowa (s. 45).

Przed rozpoczęciem czytań przewodniczący zwraca się do obecnych słowami.

P. Po rozpoczęciu wigilii paschalnej w pokoju serca słuchajmy teraz słowa Bożego. Rozważajmy, jak to Bóg w minionych czasach wybawił swój lud i jak w końcu zesłał nam swojego Syna jako Odkupiciela. Chrystus przez swoją śmierć i zmartwychwstanie dał nam nowe życie. Módlmy się, aby Pan Bóg dał nam pełny udział w paschalnym dziele zbawienia.

PIERWSZE CZYTANIE Rdz 1, 1 – 2, 2

Czytanie z Księgi Rodzaju

Na początku Bóg stworzył niebo i ziemię. Ziemia zaś była bezładem i pustkowiem: ciemność była nad powierzchnią bezmiarów wód, a Duch Boży unosił się nad wodami.

Wtedy Bóg rzekł: «Niechaj się stanie światłość!» I stała się światłość. Bóg, widząc, że światłość jest dobra, oddzielił ją od ciemności. I nazwał Bóg światłość dniem, a ciemność nazwał nocą.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień pierwszy.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstanie sklepienie w środku wód i niechaj oddzieli ono jedne wody od drugich!» Uczyniwszy to sklepienie, Bóg oddzielił wody pod sklepieniem od wód ponad sklepieniem; a gdy tak się stało, Bóg nazwał to sklepienie niebem.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień drugi.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj zbiorą się wody spod nieba w jedno miejsce i niech się ukazuje powierzchnia sucha!» A gdy tak się stało, Bóg nazwał tę suchą powierzchnię ziemią, a zbiorowisko wód nazwał morzem. Bóg, widząc, że były dobre, rzekł: «Niechaj ziemia wyda rośliny zielone: trawy dające nasiona, drzewa owocowe rodzące na ziemi według swego gatunku owoce, w których są nasiona». I tak się stało. Ziemia wydała rośliny zielone: trawę dającą nasienie według swego gatunku i drzewa rodzące owoce, w których było nasienie według ich gatunków. A Bóg widział, że były dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień trzeci.

A potem Bóg rzekł: «Niechaj powstaną ciała niebieskie, świecące na sklepieniu nieba, aby oddzielały dzień od nocy, aby wyznaczały pory roku, dni i lata; aby były ciałami jaśniejącymi na sklepieniu nieba i aby świeciły nad ziemią». I tak się stało. Bóg uczynił dwa duże ciała jaśniejące: większe, aby rządziło dniem, i mniejsze, aby rządziło nocą, oraz gwiazdy. I umieścił je Bóg na sklepieniu nieba, aby świeciły nad ziemią; aby rządziły dniem i nocą i oddzielały światłość od ciemności. A widział Bóg, że były dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień czwarty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj się zaroją wody od istot żywych, a ptactwo niechaj lata nad ziemią, pod sklepieniem nieba!» Tak stworzył Bóg wielkie potwory morskie i wszelkiego rodzaju

pływające istoty żywe, którymi zaroily się wody, oraz wszelkie ptactwo skrzydlate różnego rodzaju. Bóg, widząc, że były dobre, pobłogosławił je tymi słowami: «Bądźcie płodne i mnożcie się, abyście zapełniały wody w morzach, a ptactwo niechaj się rozmnaża na ziemi».

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień piąty.

Potem Bóg rzekł: «Niechaj ziemia wyda istoty żywe różnego rodzaju: bydło, zwierzęta pełzające i dzikie zwierzęta według ich rodzajów!» I stało się tak: Bóg uczynił różne rodzaje dzikich zwierząt, bydła i wszelkich zwierząt pełzających po ziemi. I widział Bóg, że były dobre.

A wreszcie rzekł Bóg: «Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego Nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem podniebnym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!» Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę.

Po czym Bóg im błogosławił, mówiąc do nich: «Bądźcie płodni i rozmnażajcie się, abyście zaludnili ziemię i uczynili ją sobie poddaną; abyście panowali nad ptactwem podniebnym, nad rybami morskimi i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi». I rzekł Bóg: «Oto wam daję wszelką roślinę przynoszącą ziarno po całej ziemi i wszelkie drzewo, którego owoc ma w sobie nasienie: dla was będą one pokarmem. A dla wszelkiego zwierzęcia polnego i dla wszelkiego ptactwa podniebnego, i dla wszystkiego, co się porusza po ziemi i ma w sobie pierwiastek życia, będzie pokarmem wszelka trawa zielona». I tak się stało. A Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre.

I tak upłynął wieczór i poranek – dzień szósty.

W ten sposób zostały ukończone niebo i ziemia oraz wszystkie zastępy jej stworzeń. A gdy ukończył w dniu szóstym swe dzieło, nad którym pracował, odpoczął dnia siódmego po całym swym trudzie, jaki podjął.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

1 PSALM RESPONSORYJNY Ps 33 (32)

Refren: Pełna jest ziemia łaskawości Pana.

Słowo Pana jest prawe, *
a każde Jego dzieło godne zaufania.
On miłuje prawo i sprawiedliwość, *
ziemia jest pełna Jego łaski.

Refren.

Przez słowo Pana powstały niebiosa, *
wszystkie gwiazdy przez tchnienie ust Jego.
On morskie wody gromadzi jak w bukłaku, *
otchłanie oceanu w zbiornikach.

Refren.

Błogosławiony lud, którego Pan jest Bogiem, *
naród, który On wybrał na dziedzictwo dla siebie.
Pan spogląda z nieba, *
widzi wszystkich ludzi.

Refren.

Dusza nasza oczekuje Pana, *
On jest naszą pomocą i tarczą.
Panie, niech nas ogarnie Twoja łaska, *
według nadziei pokładanej w Tobie.

Refren.

P. Módlmy się.

Wszeczmogący, wieczny Boże, Ty jesteś godny podziwu w swoich dziełach, spraw, niech wszyscy przez Ciebie odkupieni zrozumieją, że wspaniałe było dzieło stworzenia świata, a jeszcze wspanialsze jest dzieło zbawienia, które się dokonało przez wielkanocną ofiarę Chrystusa. Który żyje i króluje na wieki wieków.

W. Amen.

DRUGIE CZYTANIE Rdz 22, 1-18

Czytanie z Księgi Rodzaju

Bóg wystawił Abrahama na próbę i rzekł do niego: «Abrahamie!» A gdy on odpowiedział: «Oto jestem» – powiedział: «Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę».

Nazajutrz rano Abraham osiodłał swego osła, zabrał z sobą dwóch swych ludzi i syna Izaaka, narębał drzewa do spalania ofiary i ruszył w drogę do miejscowości, o której mu Bóg powiedział. Na trzeci dzień Abraham, spojrzawszy, dostrzegł z daleka ową miejscowość. I wtedy rzekł do swych sług: «Zostańcie tu z osłem, ja zaś i chłopiec pójdziemy tam, aby oddać pokłon Bogu, a potem wrócimy do was».

Abraham, zabrawszy drwa do spalania ofiary, włożył je na syna swego, Izaaka, wziął do ręki ogień i nóż, po czym obaj się oddalili. Izaak odezwał się do swego ojca Abrahama: «Ojczy mój!» A gdy ten rzekł: «Oto jestem, mój synu» – zapytał: «Oto ogień i drwa, a gdzie jest jagnię na całopalenie?» Abraham odpowiedział: «Bóg upatrzy sobie jagnię na całopalenie, synu mój». I szli obydwoj dalej.

A gdy przyszli na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i związał syna swego, Izaaka, położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna.

Ale wtedy Anioł Pański zawołał na niego z nieba i rzekł: «Abrahamie, Abrahamie!» A on rzekł: «Oto jestem». Anioł powiedział mu: «Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna». Abraham, obejrzawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego rogami w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. I dał Abraham miejscu temu nazwę «Pan widzi». Stąd to mówi się dzisiaj: «Na wzgórzu Pan się ukazuje».

Po czym Anioł Pański przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: «Przysięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to, a nie odmówiłeś Mi syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarnka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie swych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia takiego, jakie jest udziałem twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu».

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

2 PSALM RESPONSORYJNY Ps 16 (15)

Refren: Strzeż mnie, o Boże, Tobie zaufałem.

Pan moim dziedzictwem i przeznaczeniem, *
to On mój los zabezpiecza.
Zawsze stawiam sobie Pana przed oczy, *
On jest po mojej prawicy, nic mną nie zachwieje.

Refren.

Dlatego cieszy się moje serce i dusza raduje, *
a ciało moje będzie spoczywać bezpiecznie,
bo w kraju zmarłych duszy mej nie zostawisz *
i nie dopuścisz, bym pozostał w grobie.

Refren.

Ty ścieżkę życia mi ukazesz, *
pełnię radości przy Tobie
i wieczne szczęście *
po Twojej prawicy.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ojczy wszystkich wierzących, Ty przez swoją łaskę pomnażasz na całym świecie liczbę przybranych dzieci, Ty przez paschalny sakrament chrztu spełniasz obietnicę daną Twojemu słudze Abrahamowi i czynisz go ojcem wszystkich narodów, daj Twojemu ludowi godnie odpowiedzieć na łaskę powołania. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

TRZECIE CZYTANIE Wj 14, 15 – 15, 1a

Czytanie z Księgi Wyjścia

Pan rzekł do Mojżesza: «Czemu głośno wołasz do Mnie? Powiedz Izraelitom, niech ruszają w drogę. Ty zaś podnieś swą łaskę i wyciągnij rękę nad morze, i rozdziel je na dwoje, a wejdą Izraelici w środek morza na suchą ziemię. Ja natomiast uczynię upartymi serca Egipcjan tak, że pójdą za nimi. Wtedy okażę moją potęgę wobec faraona, całego wojska jego, rydwanów i wszystkich jego jeźdźców. A gdy okażę moją potęgę wobec faraona, jego rydwanów i jeźdźców, wtedy poznają Egipcjanie, że Ja jestem Pan».

Anioł Boży, który szedł na przedzie wojsk izraelskich, zmienił miejsce i szedł na ich tyłach. Słup obłoku również przeszedł z przodu i zajął ich tyły, stając między wojskiem egipskim a wojskiem izraelskim. I tam był obłok ciemnością, tu zaś oświecał noc. I nie zbliżyli się jedni do drugich przez całą noc.

Mojżesz wyciągnął rękę nad morze, a Pan cofnął wody gwałtownym wiatrem wschodnim, który wiał przez całą noc, i uczynił morze suchą ziemią. Wody się rozstały, a Izraelici szli przez środek morza po suchej ziemi, mając mur z wód po prawej i po lewej stronie. Egipcjanie ścigali ich. Wszystkie konie faraona, jego rydwany i jeźdźcy weszli za nimi w środek morza.

O świcie spojrział Pan ze słupa ognia i ze słupa obłoku na wojsko egipskie i zmusił je do ucieczki. I zatrzymał koła ich rydwanów, tak że z wielką trudnością mogli się naprzód posuwać. Egipcjanie krzyknęli: «Uciekajmy przed Izraelem, bo w jego obronie Pan walczy z Egipcjanami».

A Pan rzekł do Mojżesza: «Wyciągnij rękę nad morze, aby wody zalały Egipcjan, ich rydwany i jeźdźców». Wyciągnął Mojżesz rękę nad morze, które o brzasku dnia wróciło na swoje miejsce. Egipcjanie, uciekając, biegli naprzeciw falom, i pogrążył ich Pan w środku morza. Powracające fale zatopiły rydwany i jeźdźców całego wojska faraona, którzy weszli w morze, ścigając tamtych; nie ocalał z nich ani jeden. Izraelici zaś szli po suchym dnie morskim, mając mur wodny po prawej i po lewej stronie.

W tym to dniu wybawił Pan Izraela z rąk Egipcjan. I widzieli Izraelici martwych Egipcjan na brzegu morza. Gdy Izraelici zobaczyli wielkie dzieło, którego dokonał Pan wobec Egipcjan, ulękli się Pana i uwierzyli Jemu oraz Jego słudze Mojżeszowi. Wtedy Mojżesz i Izraelici razem z nim zaśpiewali taką oto pieśń ku czci Pana:

Nie mówi się: Oto słowo Boże.

3 PSALM RESPONSORYJNY Wj 15, 1b-2c. 3-4. 5-6. 17-18

Refren: Śpiewajmy Panu, który moc okazał.

Zaśpiewam na cześć Pana, który okrył się sławą, *
gdy konia i jeźdźca pogrążył w morskiej toni.
Pan jest moją mocą i źródłem męstwa, †
Jemu zawdzięczam moje ocalenie. *
On Bogiem moim, uwielbiać Go będę.

Refren.

Pan wojownik potężny, *
«Ten, który jest», brzmi Jego imię.
Rzucił w morze rydwany faraona i wojsko jego, *
wybrani wodzowie legli w Morzu Czerwonym.

Refren.

Przepaści ich ogarnęły, *
jak głaz runęli w głębinę.
Uwielbiona jest potęga prawicy Twej, Panie, *
prawica Twa, o Panie, starła nieprzyjaciół.

Refren.

Wprowadziłeś ich i osadziłeś *
na górze Twojego dziedzictwa.
W miejscu, które uczyniłeś swym mieszkaniem, †
w świątyni zbudowanej Twoimi rękami, *
Pan jest Królem na zawsze i na wieki.

Refren.

P. Módlmy się.

Boże, Ty w świetle Nowego Testamentu objawiłeś znaczenie cudownych wydarzeń dawnych czasów: Morze Czerwone jest znakiem źródła chrztu świętego, a naród wyprowadzony z niewoli zapowiedzią tajemnicy ludu chrześcijańskiego; spraw, aby wszystkie ludy przez wiarę osiągnęły udział w godności narodu wybranego i odrodziły się w Duchu Świętym. Przez Chrystusa, Pana naszego.

W. Amen.

Według uznania liturgii słowa można wydłużyć o kolejne czytania ze Starego Testamentu wraz z psalmami i modlitwami. Zob. „Dodatek”, s. 41.

EPISTOŁA Rz 6, 3-11

Czytanie z Listu Świętego Pawła Apostoła do Rzymian

Bracia:

My wszyscy, którzy otrzymaliśmy chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć. Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my postępowali w nowym życiu – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca.

Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy z Nim złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie.

To wiedźcie, że dla zniszczenia ciała grzesznego dawny nasz człowiek został z Nim współ-ukrzyżowany po to, byśmy już dłużej nie byli w niewoli grzechu. Kto bowiem umarł, został wyzwolony z grzechu.

Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus, powstawszy z martwych, już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, życie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże.

W. Bogu niech będą dzięki.

Wszyscy powstają.

PSALM RESPONSORYJNY Ps 118 (117)

Refren: Alleluja, alleluja, alleluja.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry, *

bo Jego łaska trwa na wieki.

Niech dom Izraela głosi: *

«Jego łaska na wieki».

Refren.

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żyć będę *

i głosić dzieła Pana.

Refren.

Kamień odrzucony przez budujących *
stał się kamieniem węgielnym.
Stało się to przez Pana *
i cudem jest w naszych oczach.

Refren.

EWANGELIA Mt 28, 1-10

P. Słowa Ewangelii według Świętego Mateusza.

W. Chwała Tobie, Panie.

Po upływie szabat, o świcie pierwszego dnia tygodnia przyszła Maria Magdalena i druga Maria obejrzeć grób. A oto nastąpiło wielkie trzęsienie ziemi. Albowiem anioł Pański zstąpił z nieba, podszedł, odsunął kamień i usiadł na nim. Postać jego jaśniała jak błyskawica, a szaty jego były białe jak śnieg. Ze strachu przed nim zadrżeli strażnicy i stali się jakby martwi.

Anioł zaś przemówił do niewiast: «Wy się nie bójcie! Gdyż wiem, że szukacie Jezusa Ukrzyżowanego. Nie ma Go tu, bo zmartwychwstał, jak zapowiedział. Przyjdźcie, zobaczcie miejsce, gdzie leżał. A idźcie szybko i powiedzcie Jego uczniom: „Powstał z martwych i oto udaje się przed wami do Galilei. Tam Go ujrzycie”. Oto, co wam powiedziałem».

Pośpiesznie więc oddaliły się od grobu, z bojaźnią i wielką radością, i pobiegły oznajmić to Jego uczniom.

A oto Jezus stanął przed nimi, mówiąc: «Witajcie!» One podeszły do Niego, objęły Go za nogi i oddały Mu pokłon. A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech udadzą się do Galilei, tam Mnie zobaczą». Oto słowo Pańskie.

Oto słowo Pańskie.

W. Chwała Tobie, Chryste.

Wszyscy siadają.

MEDYTACJA DO CZYTAŃ I TAJEMNICY DNIA

Zmartwychwstał dla nas

bp Zbigniew Kiernikowski

Paschalna radość wynika z pustego grobu i z krzyża, który już nie zabija. Paschalna radość to trzymanie się Chrystusa – Zwycięzcy śmierci. Paschalna radość to stała konfrontacja z mocami tego świata i ze śmiercią w pewności dokonanego już zwycięstwa, które jest nam, ochrzczonym i wierzącym, dane jako stała nadzieja dokonująca zwycięstwa w nas. To celebруемy w liturgii paschalnej i to jest cechą charakterystyczną naszego życia. To odróżnia nas od ludzi myślących tylko w kategoriach tego świata. To jest powodem naszej pokornej chluby.

W czasie Wigilii Paschalnej słyszymy słowa św. Pawła z Listu do Rzymian: *Jeżeli bowiem przez śmierć, podobną do Jego śmierci, zostaliśmy złączeni w jedno, to tak samo będziemy z Nim złączeni w jedno przez podobne zmartwychwstanie* (Rz 6,5).

W sakramencie Chrztu chrześcijanin otrzymał ukierunkowanie, które jest związane z umiarem. Sam jednak nie mógł tego uczynić, dlatego jest z Kimś, jak gdyby w jakiejś symbiozie – przylgnął do Kogoś, kto ma moc umierania. Żyje tak, jak bluszcz rosnący na drzewie, który rośnie w tym kierunku i tak wysoko, jak rośnie drzewo. Sami, bez Chrystusa, bez tego zjednoczenia z Nim, nie będziemy rosnać świadomie i z wyboru w kierunku śmierci. Jest to jednak kierunek

konieczny, chociaż przed nim wszyscy normalnie bronią się, jak mogą. Jako normalni ludzie tak myślimy i tak czynimy – mamy bowiem całkowicie inne zainteresowania niż konfrontacja ze śmiercią. Natomiast jako chrześcijanie, nie jesteśmy w naszym życiu już tylko normalnymi ludźmi, gdyż nastąpiło w nas zjednoczenie z Chrystusem, to egzystencjalne związanie się z Nim i uzależnienie od Niego. Chęć odwołania tego zjednoczenia byłaby negowaniem własnej, nowej egzystencji. To nie wyklucza jednak konkretnych poszczególnych upadków, które – gdy są uznane – mogą służyć większemu i bardziej intensywnemu przyłgnięciu do Jezusa. Można powiedzieć: bardziej świadomemu, gdyż wynikającemu z doświadczenia potrzeby ratunku, zbawienia. Można powiedzieć, że chrześcijanin w chrzcie otrzymał moc innego wzrostu niż wzrost naturalny. Otrzymał moc wzrostu w innym kierunku niż kierunek wzrostu świata. Chrześcijanin ma moc wzrostu w takim kierunku, gdzie normalnie nikt się nie pcha; w tym kierunku nie ma kolejki. Właśnie to ukierunkowanie, ta relacja do umierania, do krzyża kwalifikuje i wyróżnia chrześcijanina.

Kto ma ten kierunek, nie podlega już żadnej władzy poza odniesieniem do Boga. Nie zna i nie uznaje żadnego innego boga poza Ojcem, który daje Synowi moc przyjęcia krzyża, i który na krzyżu daje Mu życie i moc wydawania Ducha na przebaczenie grzechów. To jest coś, co przemienia egzystencję człowieka.

Chrześcijanin, jako człowiek tak przemieniony i tak całym życiem związany z Chrystusem – w praktycznych swych krokach zgodnych ze swoją nową naturą – potwierdza to, co przyjął w Chrzcie. Jest to realizacja życia w nowości, w pełnej wolności (nie z racji prawa, legalizmu, lecz z powodu wewnętrznego impulsu, będącego skutkiem zjednoczenia z Chrystusem).

Zmartwychwstanie to nie powrót do starego życia. Zmartwychwstały Chrystus spotyka swoich uczniów już w inny sposób. Są momenty, w których nie rozpoznają Go od razu, gdyż patrzą jeszcze oczyma świata, swoimi ludzkimi oczekiwaniami. On zaś przez swoją obecność – przez słowo i znaki otwiera im oczy. Będą w stanie powracać, skąd chcieli się oddalić, jak uczniowie z Emaus, będą doświadczać nowości powołania tam, gdzie zrezygnowani chcieli powrócić do poprzednich zajęć. Zmartwychwstały jest! Jest ze swoją mocą. Jest jako ten, który oddziałuje na nich i ich przemienia. Doświadczenie ze Zmartwychwstałym to nie tylko popatrzenie na Niego, jako tego, który wyszedł z grobu, ale pozwolenia na to, by dzięki spotkaniu z Nim mieć nową, zupełnie inną perspektywę życia. On zmartwychwstał dla nas i jest z nami jako Zwycięzca, byśmy nie byli sami ze sobą, przygniecenieni sobą i naszymi sprawami. Prawdziwie zmartwychwstał!

Chwila medytacji w milczeniu.

ODNOWIENIE PRYZRZECZEŃ CHRZTU

P. Każdego roku, w Wielką Noc, my chrześcijanie, odnawiamy postanowienie trwania w przymierzu, które Bóg zawarł z nami przez sakrament chrztu świętego. Tamtego dnia (można wymienić daty chrztu zgromadzonych osób) zapłonęło dla nas światło wiary w Jezusa Chrystusa, który wybawił nas z niewoli grzechu i śmierci. Znakiem tego światła wiary jest płomień świec, które teraz zapalamy od świecy, będącej znakiem Zmartwychwstałego Pana, obecnego pośród nas.

Wszyscy powstają i zapalają swoje świece od głównej świecy, trzymają je aż do końca obrzędu odnowienia przyrzeczeń chrztu.

Przewodniczący ukazuje znaczenie wody w całej historii zbawienia, która ostatecznie prowadziła do naszego chrztu świętego.

P. Drugim znakiem przymierza chrzcielnego jest woda. Czuwając w tę świętą noc, wspominamy wspaniałe dzieło stworzenia i jeszcze wspanialsze dzieło naszego odkupienia. Pan Bóg stworzył wodę, aby przez nią użyźnić ziemię oraz umacniać i oczyszczać nasze ciała. Woda była również

narzędziem Bożego miłosierdzia; przez nią wyprowadził On swój lud z niewoli i ugasił jego pragnienie na pustyni. Prorocy zapowiedzieli wodę jako znak nowego Przymierza, które Bóg miał zawrzeć z ludźmi. Wreszcie przez wodę, którą Chrystus uświęcił w Jordanie, Bóg Ojciec odnowił w odradzającej kąpieli naszą upadłą naturę. Niech ta woda przypomina nam przyjęty przez nas chrzest.

Mając przed oczami znaki przymierza chrzcielnego, przyzywajmy wstawiennictwa wszystkich świętych, abyśmy mogli odnowić nasze wyznanie wiary i wyrzec się wszystkiego, co nas oddala od przymierza z Bogiem.

Następuje śpiew (recytacja) litanii do Wszystkich Świętych; można dodać wezwania świętych Patronów – zwłaszcza z chrztu, kościoła parafialnego albo szczególnie czczonych w rodzinie.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Święta Maryjo, Matko Boża,

Święty Michale,

Święci Aniołowie Boży,

Święty Janie Chrzcicielu,

Święty Józefie,

Święci Piotrze i Pawle,

Święty Andrzeju,

Święty Janie,

Święta Mario Magdaleno,

Święty Szczepanie,

Święty Ignacy Antiocheński,

Święty Wawrzyńcze,

Święci Wojciechu i Stanisławie,

Święte Perpetuo i Felicyto,

Święta Agnieszko,

Święty Grzegorz,

Święty Augustynie,

Święty Atanazy,

Święty Bazyli,

Święty Marcinie,

Święty Janie Pawle drugi,

Święty Benedykcie,

Święci Franciszku i Dominiku,

Święty Franciszku Ksawery,

Święty Janie Mario Vianneyu,

Święta Katarzyno Sieneńska,

Święta Tereso od Jezusa,

Święta Faustyno,

Wszyscy Święci i Święte Boże,

Bądź nam miłościw,

Od zła wszelkiego,

Od każdego grzechu,

Od śmierci wiecznej,

Przez Twoje Wcielenie,

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módl się za nami.

módlcie się za nami.

wybaw nas, Panie.

wybaw nas, Panie.

wybaw nas, Panie.

wybaw nas, Panie.

wybaw nas, Panie.

Przez Twoją śmierć i Zmartwychwstanie, wybaw nas, Panie.
Przez Zesłanie Ducha Świętego, wybaw nas, Panie.
Prosimy Cię, my, grzesznicy, **wysłuchaj nas, Panie.**
Prosimy Cię, Jezu, Synu Boga żywego, wysłuchaj nas, Panie.
Chryste, usłysz nas. **Chryste, usłysz nas.**
Chryste, wysłuchaj nas. Chryste, wysłuchaj nas.

P. Przez misterium paschalne zostaliśmy w sakramencie chrztu pogrzebani wespół z Chrystusem w Jego śmierci, aby razem z Nim wkroczyć w nowe życie. Po ukończeniu czterdziestodniowego postu, odnowmy przyrzeczenia chrztu świętego, w których niegdyś wyrzekliśmy się złego ducha i jego spraw, a przyrzekliśmy służyć Bogu w świętym Kościele katolickim. A zatem pytam samego siebie i każdego z was:

P. Czy wyrzekasz się grzechu, aby żyć w wolności dzieci Bożych?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się wszystkiego, co prowadzi do zła, aby ciebie grzech nie opanował?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wyrzekasz się szatana, który jest głównym sprawcą grzechu?

W. Wyrzekam się.

P. Czy wierzysz w Boga, Ojca wszechmogącego, Stworzyciela nieba i ziemi?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Jezusa Chrystusa, Syna Jego Jedyne, a naszego Pana, narodzonego z Maryi Dziewicy, umęczonego i pogrzebanego, który powstał z martwych i zasiada po prawicy Ojca?

W. Wierzę.

P. Czy wierzysz w Ducha Świętego, święty Kościół powszechny, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne?

W. Wierzę.

P. Bóg wszechmogący, Ojciec naszego Pana Jezusa Chrystusa, który nas odrodził z wody i Ducha Świętego, i który udzielił nam odpuszczenia grzechów, niech nas strzeże swoją łaską w naszym Panu Jezusie Chrystusie, na życie wieczne.

W. Amen.

Jeśli mamy do dyspozycji wodę święconą, wszyscy, po kolei, zanurzają swoją prawą dłoń w wodzie i w ciszy kreślą nią znak krzyża na swoim ciele.

Gasi się świece, za wyjątkiem świecy głównej.

PROŚBY

P. Z ufnością błagajmy Chrystusa Pana, który umarł, zmartwychwstał i zawsze wstawia się za nami:

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Chryste, Ty jesteś światłością i zbawieniem wszystkich narodów, rozpal ogień Ducha Świętego w nas, którzy głosimy Twoje zmartwychwstanie.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Niech Izrael uzna w Tobie oczekiwanego Mesjasza, a cała ziemia napelni się poznaniem Twojej chwały.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Zachowaj nas we wspólnocie Twoich Świętych, spraw, abyśmy razem z nimi odpoczęli od doczesnych trudów.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Ty zwyciężyłeś śmierć jako nieprzyjaciela, pokonaj w nas jej wrogie panowanie, abyśmy żyli dla Ciebie, nieśmiertelnego Zwycięzcy.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Chryste Zbawicielu, Ty stawszy się posłusznym aż do śmierci zostałeś wywyższony po prawicy Ojca, dopuść naszych zmarłych do królestwa chwały.

W. *Zwycięski Królu, wysłuchaj nas.*

P. Zjednoczeni w miłości skierujmy do Boga Ojca modlitwę, której nas nauczył Jego Syn.

W. **Ojcze nasz.**

P. Wzbudźmy w sobie teraz pragnienie duchowego przyjęcia łaski Komunii świętej. Prośmy Chrystusa Pana, aby przyszedł do naszych serc i abyśmy otrzymali dar zjednoczenia z Nim. Módlmy się o to słowami papieża Franciszka.

Można uklęknąć.

Klękam u Twoich stóp, o mój Jezu, i ofiarowuję Tobie skruchę mego serca, które pogrąża się w nicości i Twojej świętej obecności. Uwielbiam Ciebie w Sakramencie Twej miłości, pragnę Cię przyjąć w ubogim mieszkaniu mego serca. W oczekiwaniu na szczęście Komunii sakramentalnej pragnę Cię przyjąć w Duchu. Przyjdź do mnie, o mój Jezu, abym przyszedł do Ciebie. Niech Twoja miłość rozpali całą moją istotę na życie i na śmierć. Wierzę w Ciebie, ufam Tobie, kocham Ciebie. Niech się tak stanie.

W. Amen.

Chwila modlitwy w milczeniu.

P. Niech nas Bóg błogosławi, strzeże od zła wszelkiego i doprowadzi do życia wiecznego.

Wszyscy czynią znak krzyża i odpowiadają.

W. Amen.

PIEŚŃ. *Zwycięzca śmierci lub Otrzyjcie już łzy płaczący, lub Wesel się Królowo miła, lub inna pieśń wielkanocna albo Ciebie, Boga, wysławiamy lub Ciebie, Boże, chwalimy.*

PIEŚNI

Zwycięzca śmierci piekła i szatana

Wychodzi z grobu dnia trzeciego z rana

Naród niewierny trwoży się przestrasza

Na cud Jonasza. Alleluja!

Ziemia się trzęsie, straż się grobu miesza,

Anioł zstępuje, niewiasty pociesza;

Patrzcie, tak mówi, grób ten próżny został,

Pan z martwych powstał. Alleluja!

Ustąpcie od nas, smutki i trosk fale,

Gdy Pan Zbawiciel triumfuje w chwale.

Ojcu swojemu już uczynił zadość,

Nam niesie radość. Alleluja!

Cieszy swych uczniów, którzy wierni byli,

Utwierdza w wierze, aby nie wątpili.

Obcuje z nami, daje nauk wiele

O swym Kościele. Alleluja!

Otrzyście już lzy płaczący, żale z serca wyzujcie.

Wszyscy w Chrystusa wierzący, weselcie się, radujcie.

Bo zmartwychwstał samowładnie, jak przepowiedział dokładnie.

Alleluja, alleluja, niechaj zabrzmii: alleluja!

Darmo kamień wagi wielkiej Żydzi na grób wtoczyli,

Darmo dla pewności wszelkiej zbrojnej straży użyli.

Na nic straż, pieczęć i skała nad grobem Pana się zdała.

Alleluja, alleluja, niechaj zabrzmii: alleluja!

Bóg wszechmocny, Bóg natury, wyższy nad wszystkie twory,

Wstaje z grobu, kruszy mury, nie zna żadnej zapory.

Zdjęta trwogą, straż upada i prawie sobą nie włada,

Alleluja, alleluja, niechaj zabrzmii: alleluja!

Wesel się Królowo miła,

bo Ten, któregoś zrodziła,

zmartwychwstał Pan nad panami.

Módl się do Niego za nami.

Alleluja, alleluja!

Ciesz się i wesel się w niebie,

proś Go za nami w potrzebie,

byśmy się też tam dostali

i na wiek wieków śpiewali

Alleluja, alleluja!